

Η αρχή μου είναι να μην έχω κάμμιαν αρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Ευνοϊκὴ προπληρωτὴ αὐτῆς Ἑλλάδος 12 δρ. στὸ δέω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδόσεται τρίς τῆ εβδομάδας, ἀπο τ ἔχει
 λιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἶτι τυπωθῆ, εἶτε μὴ, δὲν
 ἰπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάψεως, κάμμιὰ
 δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἡμερησίαις. Γραφε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσι
 πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 8 Δεκεμβρίου 1884

Ἄρθ. 140+138+39

Ἴσοζύγιον

Ξέρετε τί θὰ πῆ; Ζυγαριὰ πού νὰ ἦναι τὰ δράμματα τῆς ἴσας καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἐδῶ ἐμεῖς ἔχομε κάτι ζυγαριαῖς πού ἔχουν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἰσοζυγίου μιὰ ὀκτὰ μολύβι, καὶ ἄλλαις τὰ δράμματα ξύκικα καὶ ἔτσι κλέφτομε τὸν ἀγοραστὴ ἐν συνειδήσει καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ.

Ὁ κλέφτης ὅμως καὶ ὁ ψεύτης λίγαις μέραις χαίρεται τὴν δόξα του, ὁ δὲ κάλπικος παρας γυρίζει πίσω σὲ κείνον πού τὸν πρωτοέβανε σὲ κυκλοφορία.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τέτοιο εἶναι καὶ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ Τρι-
 κούπη σας, ζυγαριὰ μπαλωμένη ἀπὸ κάτω καὶ μὲ δράμματα ξύκικα.

Οἱ Εὐρωπαῖοι πρὶν πάρομε ἐμεῖς χαμπάρι τὴν μπερμπαντο-
 δουλειὰ του, τὴν μυρίστικαν καὶ ἡ σπουδαιότεραις ἐμπορικαῖς ἡμερησίαις καὶ μάλιστα ἡ Ἀγγλικαῖς μᾶς ρίχτηκαν καὶ μᾶς
 λὲν ὀρθὰ κοφτὰ, ὅτι μὲ τὸ σοφὸ ἰσοζύγιον τοῦ Τρικούπη, εἶ-
 μάστε τὸ μόνον ἔθνος πού βρισκόμαστε εἰς τὴν μπόρτα τῆς
 χρεωκοπίας, ἀφοῦ τεζάρησαν τὰ χρεωκοπημένα ἔθνη ἡ Τουρ-
 κία, τὸ Μορόκο καὶ ἡ Αἴγυπτος, τὰ ἴδια γράφει καὶ ὁ γραμ-
 ματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας ἐπίσημα στὴν κυβέρνησίν του,
 ὅτι εἴμαστε χαμένοι ἄνθρωποι καὶ ἀνάξιτοι πιστῶσις πλέον
 εἰς τὸ ἔξῃς, καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὸ ψευτοδάνειο τῶν
 170 μυλλιοννίων.

Ὁ Τρικούπη σας τὰ ἔχει χαμένα καὶ δὲν ξέρει πῶς νὰ
 μπαλώσῃ τὰ ἀμπάλωτα πού μπαλωμὸ δὲν ἔχουν πλέον.

Τὸ ἰσοζύγιόν του εἶναι ἔλλειμμα 25 μυλλιοννίων.

Ποῦ θὰ τὰ βροῦμε, ρωμνοὶ, νὰ τὰ πληρώσωμε αὐτὰ;

Εἰς αὐτὴ τὴν ἀθλία κατάστασί μας ἀφοῦ πλέον, φαίνεται,
 πῶς ὁ Θεὸς ἀπόσυρε τὸ χέρι του ἀπὸ πάνω μας ἄς τὸ βᾶνῃ
 ὁ διάβολος πού θὰ μᾶς πάρῃ ὅλους.

Ἀκούστηκε

Ἐνας λόγος, πῶς τάχα 23 βουλευτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐστρε-
 ψαν ἀπὸ τὴν κυβέρνησι καὶ ἔρχονται μὲ τὴν ἀντιπολίτεψιν.

Ρωτήσαμε ἐπίσημα μούτρα πού εἶναι μὲ τὴν κυβέρνησι καὶ

ξεκαρδίστηκαν ἀπὸ τὰ γέλοια, καὶ μᾶς μούτζωσαν μάλιστα
 γιὰ τὴν εὐκολοπιστίαν μας.

Ρωτήσαμε, ἄλλα ἐπίσημα μούτρα πού εἶναι μὲ τὴν ἀντι-
 πολίτεψιν, καὶ μᾶς εἶπαν πῶς τὸ πρᾶγμα εἶναι τελειωμένο,
 καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πέφτει ἄφρακτα ἐντὸς μέσας σὲ λίγας
 μέραις, καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι ὁ Δηλιγιάννης καὶ νὰ πα-
 ρηχαιεστῆ, δὲν δέχεται νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, διότι ὁ
 πῶς τᾶκανε τὰ οικονομικά μας ὁ Τρικούπη, δὲν εἶναι παλα-
 τὸς γιὰ νὰ βγάῃ τὸ φεῖδι ἀπὸ τὴν τρύπα.

Δηλαδή, κακαὶς ἡμέραις ἔρχονται τώρα κοντὰ ἀντὶς γιὰ
 τῆς καλαιῖς πού μᾶς ἔφτασαν.

Ἦρθε

Ἐνας πρὸς ἡμερῶν καὶ μοῦ εἶπε, πῶς ἀνακάλυψε τὸν τρόπο πῶς
 νὰ ξηράνῃ ὅλους τοὺς βάλτους τῆς Ἑλλάδας, πιάνοντας καὶ
 χέλια μάλιστα, καὶ ὅτι γύρεψε προνόμιο γιὰ τὴν ἀνακάλυψίν
 του ἀπὸ τὴν κυβέρνησι καὶ τοῦ τὸ ἀρνήθηκε.

— Μὰ, φίλε μου, τοῦ εἶπα, δὲν ξέρεις ὅτι τώρα πλέον ἡ
 κυβέρνησις δὲν δίνει προνόμια βλακειᾶς, γιὰτὶ τὰ ἔχει κρατη-
 μένα ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτὸν της;

Ὁ φίλος καταευχαριστήθηκε καὶ φεύγοντας εἶπε πῶς θὰ
 κάνῃ ἀναφορὰ στὴ βουλή.

Τοῦ εἶπα νὰ μὴ κάνῃ καὶ αὐτὴ τὴν κουταμάρα γιὰτὶ ἐκεῖ
 μέσα βασιλεύει ὅλη ἡ κουτοκρατία, ἡ ὁποία θὰ βουλιάζῃ μέσα
 στοὺς βάλτους τοῦ πού γυρεύει νὰ ξηράνῃ πρὶν αὐτὸς προ-
 φτάσῃ ὅλο τὸ ἔθνος.

Μοῦ ὑπολόγισε πόσαις χιλιάδαις βδέλλαις θὰ μπόρῃ νὰ
 νὰ βγάξῃ κάθε χρόνο, καὶ τοῦ εἶπα, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ βγάῃ
 περισσότεραις ἀπὸ ὅσαις εἶναι μέσα στοὺς βάλτους τῆς βουλῆς
 καὶ τῆς ὑπαλληλίας.

Ὁ προνομιοῦχος φεύγοντας θυμωμένος μοῦ εἶπε τὸ τελευ-
 ταῖον:

Καθὼς παρατηρῶ καὶ σὺ τὴν καταστροφὴ τοῦ ἔθνους γυ-
 ρεῖς.

Καὶ τοῦ ἀπάντησα:

— Αὐτὸ νὰ τὸ πῆς τοῦ Τρικούπη.

Βρὲ πού ἔχομε καιρὸ νὰ ἀποξηρένωμε βάλτους πού εἴμαστε
 πελαγωμένοι ὡς τὸν λαϊμό.

Τὴν

μαίμου ὅταν τὴν πρωτοβάνατε μπροστά σ' ἓνα καθρέφτη νομίζει πὼς εἶναι καὶ ἄλλη μαίμου ἀπὸ μέσα καὶ γυρίζει παντειοτρόπως νὰ τὴν βγάνη νὰ παίξει, χωρὶς νὰ ξέρη ὅτι παίζει μὲ τὰ ἴδια τὰ μούτρα της.

Τὸ ἴδιο παθαίνει τώρα καὶ ὁ Τρικούπης, βλέπει τῆς μαϊμουδίστικες πομπαὶς του στὴ βουλὴ ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσι, καὶ νομίζει πὼς εἶναι σὰν τὰ μούτρα του γιὰ νὰ παίξει μὲ αὐτὴ. Δὲν γελάτε λίγο.

Κατὰ

τὸ νέον δασμολόγιον τοῦ Τρικούπη τὰ ἔσοδα τοῦ δήμου μας ἐλαττώνονται κατὰ μισὸ μελεουναί. Ξέρετε τί εἶπε προχθὲς στὴ βουλή, ποῦ τοῦ ἔγινε παρατήρησις, πὼς ἐπρόλαθε καὶ ἔκανε νέον νομοσχέδιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται οἱ δῆμοι ν' αὐξήσουν τοὺς δημοτικούς φόρους, ἤγουν νὰ πληρώσωμε ἄλλαις 500 χιλιάδες δραχμαῖς.

Νὰ σοφία μοναδικὴ ποῦ δὲν τὴν εἶχε οὔτε ὁ Μπερτολδίνος ποῦ κάθισε ἀπάνω στ' αὐγὰ νὰ τὰ βγάνη κλωσσοπούλια.

Λιουτὰ

στοὺς ἄλλους νέους φίλους θὰ βάνη, λέει ὁ Πετρέλαιος καὶ στὰ καυσόξυλα, κούτσουρα καὶ λοιπὰ, ἐγὼ λέγω πὼς θὰ ἤτανε καλλίτερον νὰ βάνη φόρο καὶ στὰ βρακιά τῶν γυναικῶν μας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταντήσουν καὶ αὐταὶ νὰ περπατοῦν ξεβράκωτες, ὅπως κοντεύη νὰ καταντήσῃ καὶ μᾶς.

Στὸ

Ὅρφανοτροφεῖον τῶν κοριτσιῶν δὲν ὑπάρχει παπᾶς μετὰ τὴν πᾶψι ἐκείνου ποῦ ἤτανε, ὥστε τὰ παιδιὰ πεθαίνουν καὶ θάφονται κατὰ τὴν παροιμία χωρὶς παπᾶ.

Ἄμ δὲν προσκαλᾶτε ἓναν ἱμάμη νὰ τὰ τουρκέψῃ ὅλα, νὰ μὴ πᾶν τὸ ἐλάχιστο ἄθρησκα κάτω καὶ δὲν ἔχουν τὰ κακόμοιρα τόπο ποῦ νὰ σταθοῦν ;

Καὶ ὅμως, κύριοι μὴ μιλάτε, διότι εἶναι καὶ λέγεται φιλανθρωπικὸ κατὰστημα, καὶ φαίνεται ἀπὸ τὰς πράξεις του. Θεοῦ Κύριε φυλακὴν ἐν τῷ στόματί μας.

Ἔνας

παπᾶς ποῦ εἶναι στὴ Πλάκα ξελάγιασε μιὰ δούλα 16 χρονῶν καὶ τὴν εὗγανε ἀπὸ ἓνα σπίτι ποῦ ἤτανε σχεδὸν τρία χρόνια καὶ τὴν πῆρε στὸ δικό του, καὶ τὸ εὗγανε ἀπὸ τὸ δικό του καὶ τὸ σύστησε σὲ ἄλλο, καὶ τὸ ἐδίωξαν ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ τὸ σύστησε σὲ ἄλλο, καὶ τὸ διώξαν κι' ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ τὸ σύστησε σὲ ἄλλο.

Τὸ κορίτσι ὀνομάζεται Παγῶνα καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν Καβάλλα τὸ διώχοναν δὲ ἀπὸ τὰ διάφορα σπίτια γιὰτὶ ἔκλεφε καὶ τὰ πῆγαινε, ὅχι, ἐννοεῖται, στοῦ παπᾶ, ἀλλὰ ὅπου ἤθελε ἐκείνο ὡς ποῦ συλληφθέντας ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἐφυλακώθηκε τρεῖς μῆνες ὡς ὑπόδικος καὶ ἀθωώθηκε ἔπειτα δὲν ξέρομε πὼς.

Ὅταν ἤτανε φυλακὴ ὁ πρῶτος ξάδερφός της ἐργατικός ἀνθρώπος τῆς κουβαλοῦσε κάθε μέρα ὅτι κέρδιζε ἀπὸ τὴν ἐργασία του, καὶ τῆς ἔλεγε — Ἐννοιά σου ξαδερφούλα μου, μὴ στεναχωριέσαι καὶ γὼ ἐν ὄσῳ ζῶ, θὰ σὲ προστατεύω.

Ὅταν μιὰ φορὰ τῆς ἔκανε παρατήρησι ποῦ τοῦ γύρεψε πολλὰ λεπτὰ καὶ τὴν ρώτησε τί τὰ κάνει τόσα ποῦ τῆς δίνει, τοῦ ἀπάντησε πὼς ἔχει ἓναν ἐρωμένον στὴν ἀνδρῖκία φυλακὴ, ποῦ τοῦ πλύνει καὶ τὰ ρούχα καὶ τοῦ τὰ δίνει γιὰτὶ λέει πὼς θὰ τὴν πάρῃ ὅταν βγῆ.

Πὼς τώρα ἀπὸ τῆς γυναικείας φυλακαὶς γίνονται ἐργολαβίαις μὲ τοὺς φυλακωμένους τοῦ Τριγγέτα, αὐτὸ εἶναι ὄχι αἰνιγμα, ἀλλὰ τροφαντὸ ποῦ φύτρωσε ἀπὸ τὴν βελτίωσι τῶν φυλακῶν τοῦ Πετρέλαιου σας.

Ὅταν βγῆκε τὴν παράλαθε ὁ ξάδερφός της καὶ πῆγαν στοῦ παπᾶ τὸ σπίτι νὰ τοῦ γυρέψουν 70 δραχ. ποῦ χρωστοῦσε στὸ κορίτσι ἀπὸ μηνιάτικα. Ἐκεῖ, ὁ κύρ παπᾶς κρατεῖ τὸ κορίτσι

καὶ μπλαστρώνει στὸ ξύλο μαζὺ μὲ κάτι ἄλλου; ποῦ τὸν ἔκανε τοῦ ἀλατιοῦ.

Τὸ δὲ κορίτσι τὸ ξεφούρνισε στοῦ φίλου μου Καῖσᾶ τοῦ ἔμπορα τὸ σπίτι. Ὡς καθὼς παρατηρᾶτε, ὁ παπᾶς μας ξεφούτρωσε αὐτοχειροτόνητος προστάτης τοῦ κοριτσοῦ.

Πᾶει ὁ ξάδερφός της νὰ τὴ γυρέψῃ ἀπ' τὴ ἀστρονομία, καὶ παρουσιάζεται ὁ κ. Καῖσᾶς καὶ τὸν συσταίνει πὼς εἶναι — κακῆς λέει διαγωγῆς, σάματις ὁ κ. Καῖσᾶς καὶ τὸν γνώριζε τὸν ἀνθρώπο κι' ἀπὸ τὰ προχθὲς καὶ τὸν ἐδίωξε ὁ διευθυντὴς μὲ τὰ χαστουκία πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς δικαιοσύνης καὶ προστασίαν τοῦ σωματεμπορίου τῶν παπάδων.

Σᾶς τὰ περιδιάγραφα μὲ πολλὰ λόγια αὐτὰ γιὰ νὰ δῆτε τί γίνεται ἀπὸ τοὺς κύριους παπάδες μας ἐν μέσαις Ἀθήναις ἐπὶ Μητροπολίτου Προκοπίου.

Τί λὲς, κύρ Ἀνθίμ, ἱεροδιάβολε, ὁ Παληάνθρωπος διαφθείρει τὴν κοινωνίαν, τὴν ὁποῖαν σώζει ἡ σῆς, οἱ μερικοὶ ἀληθινοὶ τραγωγένιδες ; Ἄμ στάσου καὶ δὲν ἦρθε ἡ ἰράδα σου ἀκόμα, γιὰτὶ μαζεῦομε μαζεῦομε καὶ τὰ δικὰ σου.

Ὁ

Κοττίκας ὁ φοιτητοστραγαλατζῆς ἦρθε δῶ ἀπὸ δῶ καὶ δῶ χρόνια καὶ τὸ λοιπὸν μὲ τὴν ὑπόσχεσι σήμερα θὰ σὲ πάρω καὶ αὐριο φούσκωσε τὴν κοιλιὰ ἐνοὺς φτωχοῦ κοριτσοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπελπισμένο ἀναχωρεῖ φεύγοντας διὰ τὰ Τρίκκαλα. Τώρα, μᾶς ρωτᾶ, αὐτὸς ποῦ μᾶς γράφει αὐτὰ, εἶναι τιμιότης καὶ φοιτητοῦ μάλιστα αὐτῆ ;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι πρόχειρη. Οἱ φοιτηταὶ δὲν εἶναι ὅλοι Κόττικες καὶ δεύτερον τὸ κορίτσι ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀνοιγμένη τὰ μάτια του καὶ νὰ μὴν ἄφινε νὰ τῆς παρθῆ τὸ κάστρο καὶ ὕστερα λέει πὼς ἔγινε ἡ δουλειὰ μὲ ἀπάτη. Τίς φταίει ; Ὁ Τρικούπης βέβαια ποῦ δὲν ἔβανε φόρο καὶ εἰς τῆς ἐρωτικαῖς ἀπάταις.

Ἄνοιξετε καλὰ τὰ μάτια σας, κορίτσα καὶ κυττάξετε τί συμβαίνει σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ὅπου ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄνδρες ἅμα ποῦ βροῖμε κάμμιᾶ τοῦ χεριοῦ μᾶς γινόμαστε ὅλοι Κοττίκιδες ἀσυνειδήτοι, καὶ ἀφοῦ σᾶς σπερίσωμε καὶ σᾶς θερίσωμε, σᾶς λέμε ἔπειτα τὸ ἀντί Λεονόρα.

Αὐτὰ δᾶ ἐσεῖς τὰ ξέρετε ὅλα καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς δασκαλέψωμε, ἀλλὰ δὲν χάνει καὶ τινὰς νὰ σᾶς θυμίσῃ ὅτι ὁ ἔρωτας συνίσταται σὲ δύο λόγια.

Σ' ἀγαπῶ καὶ μ' ἀγαπᾶς, τὸ στεράνι κι' ὁ παπᾶς.

Εἰς

τὸν δρόμο τοῦ Πραξιτέλους καὶ πλησίον εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ Μᾶϊ καὶ πλαγίως ἀπὸ τὸ βιβλιοδετεῖον τοῦ Πεπερῆ ἀνοίξε ὁ Γιάννης ὁ Νάκης βιβλιοπωλεῖον, ἐνθα σας εὐρίσκετε ὅλου τοῦ κόσμου τὰ βιβλία τυπωμένα καὶ ἀτύπωτα, (δηλαδὴ πουλᾶ καὶ κατὰστηχα), καὶ ὅσοι ἔχετε ἀνάγκη βιβλίων πηγαίνετε, ὅσοι δὲν ἔχετε μὴνπᾶτε. Τελείωσε.

Ἄλλος

Νταυλαρᾶς πάλι μᾶς ξεφούτρωσε ὁ διάκος τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ποῦ τὸν λὲν Γερμανὸ ποῦ ἔλεγε προχθὲς τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης στὴν ἐκκλησιὰ στὸν περισσότερο κόσμο — Πὼς νὰ μὴ λαβαῖνῃ ὑπ' ὄψι ὅσα ἔγραψε ἓνα πατσαβοῦρι ἐναντίον τοῦ παπᾶ Νεκαταρίου, διότι ὁ συντάχτης του εἶναι ἀνθρώπος κακοηθέστατος φαῦλος καὶ τὰ παρόμοια.

Ρωτοῦμε τὴν εὐγενεῖα σας, κύρ Ρογκόπουλε ἐπίτροπε, εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ ;

Ἄν ἦναι, ν' ἀνοίξωμε τὰ τερτέρια μας τὰ παληάνθρωπικὰ καὶ νὰ καταστρώσωμε τοὺς μπακαλικοὺς λογαριασμοὺς μας μὲ τὸν Γερμανὸ, καὶ πῆς του χαιρετίσματα ἀπὸ τώρα, ἂν ἦναι ἀλήθεια, — Διάκος θὰ γίνῃ ἡ παπᾶς ; Περιμένομε.

Στὴ

Μπόλι εἶναι ἓνα νησί ποῦ λέγεται Ἀντιγόνη ἀπάνω σ' αὐτὸ

νησί ὑπάρχει ἓνα μοναστήρι ποῦ ἀνήκει στὸ Μέγα Σπήλαιον ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, τὸ μοναστήρι αὐτὸ τὸ νοικιάζει γιὰ κάθε δέκα χρόνια σένα γούμενο γιὰ 10 χιλ. δρ. Τὸ μοναστήρι αὐτὸ ἔχει δέκα κελιά ποῦ νοικιάζονται σὲ οἰκογένειαις τὸ καλοκαίρι, ἔχει δύο χωράφια καὶ μιὰ ἐκκλησιὰ τὴν ὁποῖα ποτὲ δὲν λειτουργεῖ ὁ τραγογούμενος ὁ Χρυσάνθος Ρωμάνος, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ μὴ εὐκαιρᾶ ἀπὸ τὸ μεθύσι καὶ ἀπὸ τὴν παραμὰνα ποῦ ἔχει στὸ κελί του γιὰ νὰ τοῦ στρώνῃ τὸ κρεββάτι.

Τὸ βράδυ ὅταν μεθᾶ ὁ μεθυσκοτάβας κλείνῃ τὴν μπόρτα τοῦ μοναστηριοῦ ἀπὸ τῆς 7 εἰς τρόπον ὥστε ἀναγκάζει τοὺς νοικιάτορας νὰ τριγυρίζουν μέσα στὴν αὐλὴ σὰν τραγιά, γιὰτὶ αὐτοὺς ρουχαλίζει μὲ τὴν παραμὰνα του ἀπὸ τὸ μεπεκριλίκι. Οἱ ποντικοὶ κοντεύουν νὰ φᾶν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας ἡ ὁποῖα βρωμᾶ καὶ ζένει σὰν χάνι, ἂν δὲ κάμμιὰ φορὰ τὸν φωτίσῃ ὁ διάβολος καὶ ἱερούργησῃ, κάνει αὐτὴ τὴ δουλειὰ μὲ τῆς παντοῦφρες, ἐσουφρωσε δὲ καὶ 500 λίρες γιὰ νὰ ἐπιδιωρθώσῃ τὸν ναὸ ἀπὸ συνεισφοράς καὶ ἐπιδιωρθωσε τὴν τσέπη του.

Τώρα ἀπὸ δῶ καὶ ἔξ μῆνες ἐτελείωσε τὸ ἡγουμενλίκι του καὶ τὸ Μέγα Σπήλαιον τὸν ἀρίνει ἀκόμη νὰ τὸ τρυγᾶ, γιὰ νὰ χοντρίνῃ περισσότερο καὶ πάρῃ καὶ δεῦτερη παραμὰνα.

Τραγοπαπάδες, κακοηθέστατοι, ὅσοι εἴστε καὶ φαίνεστε, βαρδᾶτε καὶ σᾶς ἔφαγα.

Γερμανὲ καὶ Ἀνθίμ ἐστὴ γραμμὴ.

Ὁ

Παπανικόλας τῆς ἁγίας Ζώνης προσκαλέστηκε νὰ πάρῃ τὴν νύχτα νὰ μεταλάβῃ ἓνα ἀσθενῆ καὶ δὲν πῆγε λέει γιὰτὶ ἤτανε νύχτα καὶ μπορούσε νὰ σκοντάψῃ, ὡς ποῦ πέθανε ὁ ἀρρωστος ἀκινόνητος, ὅταν πάῃ καὶ κἀνῃ ἁγίασμὸ θέλει φραγκάκι, δὲν ἤθελε δὲ νὰ σηκώσῃ τὸ λείψανο γιὰτὶ ἤθελε νὰ τὸ πάρῃ στὴν ἐνορία τῆ δικῆ του, ἐνῶ ἀνῆκε εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέα,

Εἶναι αὐτὰ ἀλήθεια, ἀφοῦ δὲν εἶναι ψέμματα, κύριε ἐπίτροπε Γαλανέ. Πὼς εἶπατε ;

Τραγοπαπάδες βαρδᾶτε καὶ σᾶς ἔφαγα.

Ἀνθίμ καὶ Γερμανέ ἐστὴ γραμμὴ.

Τὸ

δεύτερο Νεκροταφεῖο κατάντησε ρουμάνι, ρημαξᾶ, ἐκεῖ μέσα βόσκουν κατσίκες, γαλόπουλα, κοτόπουλα καὶ ἐκόφτηκαν καὶ ὅλα τὰ δένδρα καὶ κάμμιὰ πρόνοια τῆς φροντίδας δὲν ἐλήφθη ἀπὸ κἀνέναν, καὶ κλέφτουν καὶ τὸ λάδι καὶ τὰ λοιπὰ.

Κυττάξετε κακομοίριδες ἐπίτροποι, καὶ πρὸ πάντων σὺ ἀξιότιμῃ κ. Μιλιώτη, διότι θὰ βορβολικιάσουν κάμμιὰ νυχτιά οἱ πεθαμμένοι τῶν νεκρῶν καὶ θὰ σηκωθοῦν νὰ σᾶς πνίξουν.

Δὲν φέρνετε καὶ κάμποσαις γουνοπούλες, μουλάρια καὶ καμίλες νὰ τὸ κάνετε ἀνεξόδως σωστὸ κτηνοτροφεῖον, ὅπως ἦτε κτήνη σῆς ποῦ τὸ διοικᾶτε ;

Καὶ νὰ δῆτε, ὅτι ἐδῶ δὲν χωρᾶ καὶ καταγγελία, διότι θὰ ὑποστηρίξωμε, δυνάμει τῆς μεταμφύσωσης, πὼς ἔχετε γαιδάρου ψυχὴ μέσα σας καὶ θὰ περιμένομε ὡς ποῦ νὰ ψοφήσετε νὰ δοῦμε ἂν θὰ γκαρίζετε ὅταν θὰ βγαῖνῃ ἡ ψυχὴ σας.

Ὁ

ἅγιος δεσπότης τῆς Σύρας κατάργησε λέει πολλὰ ἀρχαῖα ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας ἤγουν τὴν ὥρα τῆς θείας μυσταγωγείας ἀρίνει τὴν Ὁραϊαν Πύλην ἀνοιγτὴ γιὰ νὰ κἀνῃ ριγούρα. (Αὐτὸ δὲν βλάφει, γιὰτὶ πὼς θὰ δείξῃ καὶ τὰ χρυσὰ του ἄμφια ἀπὸ πίσω).

Κατάργησε τὴν μέσην ἀκολουθίαν τῶν λειψάνων. (Καλὰ, γιὰτὶ μὲ τὰ πολλὰ τερονεὲ μπορεῖ νὰ βρωμήσουν), μπατσίζει τὸν διάκο χωρὶς αἰτία στὴ λειτουργεῖα. (Καὶ σ' αὐτὸ δίκαιο ἔχει, γιὰτὶ κάποια αἰτία θὰ ἔχῃ καὶ φουρκίζεται, καὶ τὸν κάνει προσεχτικὸ μὲ τοὺς μπάτσους νὰ μὴ πέφτῃ σὲ λάθη), καὶ τὰ λοιπὰ καὶ μάλιστα νὰ μὴ βγάξῃ λέει λόγους ἀσυναρτήτους.

Τελος πάντων ὅλα, αὐτὰ ὁ «Παληάνθρωπος» τὰ διαψεύδει ἐπιστῆμως ὡς προϊόντα παπαδοσυκοφαντίας, διότι ὁ δεσπότης

τῆς Σύρας εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς μας [καὶ θέλουν νὰ τὸν κάνουν χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ γίνῃ κακός. Ἄν τολμήσῃ δὲ κἀνένας νὰ πῆ ὅτι ὡς ἀνθρώπος καὶ αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἔχῃ τοὺς διὰβόλους του μέσα, οὔτε αὐτὸ δὲν κολλᾶ, διότι τοὺς διόγει μὲ τὴν πατερίτσα του, ἐπομένως ἀπορροφονται ὅλα καὶ μένει σωστός Ἅγιος Σύρου καὶ λοιπῶν νησιῶν.

Στὴ

Λειθαδεῖα οἱ ἐνορίτες τῶν ἁγίων Ταξιαρχῶν μένου ἀλειούργητοι καὶ αὐτοὶ διότι κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς 4 παπάδες ποῦ ἔχουν κεῖ δὲν πᾶει νὰ λειτουργήσῃ καὶ πρὸ πάντων ὁ Παπατσικουράκης διότι εἶπε λέει τὸν βρίζει ἡ συνοικία καὶ τὸν λέει μεπεκροκανάτα, ἐνῶ αὐτὸς δὲν ρίχνει τὸ πρωὶ μέσα στὸ δισκοπότηρο παρὰ ἴσα μὲ μιὰ λατνκ. Ἐκᾶναν ἀναφορὰ καὶ στὸ Δῆμαρχο καὶ ὁ δήμαρχος ἀγρὸν ἀγόρασε ὅστε παρακαλοῦν τώρα τὸν Δεσπότη τους νὰ λάβῃ πρόνοια καὶ γι' αὐτοὺς, γιὰτὶ ἂν ἐξακολουθήσουν νὰ μένου ἀλειούργητοι θὰ προτιμήσουν νὰ πᾶν στὴν Ἀβυσσινία νὰ τουρκέψουν καὶ γίνουνη ἔβρατοι τὸ θεοσκευμα, ἀφοῦ κοντεύουν νὰ ξεχάσουν τὸ δικὸ τους. Τί λὲς, κύρ Ἀνθίμ, δὲν σοῦ φαίνεται ὠραία καὶ αὐτὴ ἡ παπάδίστικη τραγοπαπαδοσύνη σας ;

Κί ὄριε

δάσκαλε Σουγχερα αὐτὸ μόνο σᾶς λέγομε, ὅτι δηλαδὴ κατάντησες πολὺ ἐνοχλητικὸς πρὸς τῆς γυναῖκες καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ πᾶψῃ πᾶσα ἐνόχλησις καὶ νὰ κυττάξῃς τὴν δουλειὰ σου, καὶ νὰ μὴν ἀκούς τί θέλουν νὰ σοῦ κολλήσουν αὐτοὶ οἱ ἀντίθετοί σου.

Σὲ ζηλεύουν, καὶ μὲνε, σὲ ζηλεύουν, ἀλλὰ εἶσαι καὶ σὺ λίγο ζιζάνιο.

Κί ὄριε

πρωθυπουργέ, ὑποσχέθηκες πὼς θὰ ὑποβάλῃς στὴ βουλή νομοσχέδιο περὶ τοῦ νὰ πληρώνονται καὶ οἱ φτωχοὶ συνταξιούχοι μὲ νέαις δραχμαῖς, ὡς καθὼς καὶ ἡ χῆρες καὶ τὰ ὄρφανὰ καὶ ἀκόμα δὲν τόκανε.

Ἄμ, καὶ μὲνε, σὲ ἀνθρώπους ποῦ ἔφαγαν τὴν ζωὴ τους στὴν ὑπηρεσία βρήκες νὰ κἀνῃς ὅλη τὴν οἰκονομία σου ; μὲ τὴ μιὰ καὶ τῆς δύο δραχμαῖς αὐτῶν τῶν συνταξιούχων θὰ φέρῃς τὸ ἰσοζύγιον ; Ἐκτὸς ποῦ εἶναι μεγάλη ἀδικία εἶναι καὶ ντροπὴ καὶ ντράπου λίγο πλέον καὶ μὴν ἦσαι ντὶπ ἀδιάντροπος ὅπως καὶ κατάντησες.

Πρὸς

τὴν ἐπὶ τῶν χαρίτων τῶν φυλακωμένων ἐπιτροπή. Ὁ Γιάννης Δ. Λυκόπουλος στρατιωτικὸς κατὰδικος δύο χρόνια ποῦ ἔμεινε ὑπόδικος τρεῖς μῆνες, θέλει τώρα τρεῖς μῆνες ἀκόμα νὰ βγῆ, τὸ λοιπὸν ἀφοῦ βγάξετε τόσους καὶ τόσους ἄλλους βαρπονικίας σ' αὐτὸν τὸν φτωχὸ τὸν κακομοίρη δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ γίνῃ κάμμιὰ χάρι ; Μὰ ἔτσι εἶναι, ὅσοι εἶναι ἔρημοι καὶ ἀπροστάτευτοι. Τώρα τὰ βόλια καὶ τὰ μέσα κἀνουν τῆς δουλειαις, δικαιοσύνη δὲ λέγεται τὸ συμφέρον καὶ τὰ μέσα.

Γράμμα.

Χτὲς ἡμουνα σὲ ἓνα καφενεῖο τῆς Ἀνατολῆς καὶ περνοῦσε ἓνας γέρος κουλουρτζῆς μισόστραβος καὶ ἔπεσε ἀπάνω στὰ τραπέζια. Ρώτησα ποιὸς εἶναι ; Καὶ μοῦ εἶπαν πὼς εἶναι ἀδερφός τῆς γυναῖκας τοῦ Ἀθανασίου Ζάππα !!!

Καὶ λοιπὸν νὰ ζοδεῦτε μελεούνια, ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖ ; γιὰ τὴν δόξα τῆς πατρίδος ξέρετε καὶ νὰ περιθάλλετε ἓνα συγγενῆ σας ἐλειονὸν καὶ τρισάθλιον δὲν ξέρετε ; Ἄστε καὶ εἶναι ντροπῆς πλέον νὰ γράφῃ τινὰ αὐτὰς τὰς ἀφιλανθρωπίας σκληρότητες καὶ βαρβαρότητες τῶν χρυσογαδάρων.

Νὰ

λοιπὸν. Ὁ δήμαρχος Μαλακασίου τῆς Καλαμπάκας ἦρθε δῶ μὲ τὴν τούρκικη ἐνδύμασία του καὶ φεσάκι, γιὰτὶ ξέχασε ἐκεῖ τὸ σαρίκη του, ἐνεργῶντας λέει, γιὰ νὰ καταδικάσῃ γυναῖκα

Κραν επιθεώρησις του στρατου από το γκράν Όφιοιτάλιον.

φίλοι
υποχ
-οκιστ
-επιμ
-δποκ
-ηΔ
-εφ
-νδ
-έν
-λοθ
-ηλ
-ιδ

άθωαν ως κακούργα, με το άλσουνού κόκ ίστερι Μπās, με κο-
ροίδο φεσατικό, νομίζεις πως τα ελληνικά δικαστήρια είναι
κρανέας πασās των Ιωαννίνων που με κάμποσαις λιροΰδες
κάνουν τα κέρια του καθενού; Τουρκολάτρα, να προσέξεις κα-
λά, γιατί πήρε ο διάβολος το σαρίκι σου που δεν φορείς.

Τετέλεσται.

Φέτος ν' απελπιστήτε από καλά κρασά. Όλα βγήκαν κοκινέ-
λια, γλυκέλια και ξυνέλια. Οι ταβερνιάριδες είναι απελπι-
σμένοι και εμείς περισσότερο από αυτούς, και πρέπει ν' απελ-
στούμε όλοι, όσο μάλλον πρέπει να φαντασθήτε ότι δώ στην
Αθήνα ξεδεύουμε κάθε χρόνο 60 εκατημύρια δκάδες κρασί,
εκτός του βιδανίου και του νερού που γίνεται ένα δις εκα-
τομμύριο.

Αυτός ο μασκαράς, αυτό το τέρας, ο Πετρέλαιος τα κάνει
όλα, αυτός είπε να γίνουν τα κρασά παχειά, αυτός να ξυνί-
σουν, αυτός να κοκκινίσουν, για να μη τα πιγούμε, αλλά μεις,
ως άνδρες έλληνες, θα τα δώσωμε φάερ για να καταλάβουν.
Δεν έχει, καλό κακό τώρα πρέπει να το πίνωμε χωρίς εξέ-
τασι κοκινέλι, μαυρέλι, άσπρέλι, ξυνέλι, νερουλέλι και βιδα-
νέλι, ούλα κάτω, γιατί ο Πετρέλαιος έτσι θέλει να μάς μάθη
να κάνωμε καλό στομάχι, που να τ' αλέθη ούλα.

Εμπρός παιδιά, μέσ' της ταβέρνες,
κ' η βαρέλα μας καλεϊ,
κ' είναι ανανδρος εκείνος
όποιος πηγ' το ποιδ πολύ.
(Κατ' τον ήχο του Άλόν ζαν φαν μωρε παιδιά.)
Κι' αν ξεδιάση η βαρέλα,
η κοιλιά μάς την βαστά
και φωνάζει έλα έλα
ρουφήσε αν σε βαστά.
Ω; καθώς παρ' ήχτε έδω αλλάζει ο ήχος των στίχων

Έπρεπε να μάς φέρουν κ' ένα τέτοιον στρατηγό.
του τραγουδιού και πει με τον δικό μας ήχο του τραγουδιού
που λέει: (Απ' τα κούμαλα βγαλιμένη).
Σταθήτε να σās πα' σ'όρα και ένα καλό που είναι άρχαιο
μα' α'τουνοϋ πόν σκοπ'ά του δεν τήν ξερω.

Να μη φθάσω να μη ζήσω, αν μιá μέρα δεν μεθύσω,
Κι' αν πεθάνω, να πεθάνω, στο ποτήρι μου άπάνω.
Τήν άμεθυστη ζωή μου, να τήν έχουν οι έχθροι μου,
Μόν' εκείνοι όσο ζήσουν, να μη φτάσουν να μεθύσουν.

Ζήτω η βλκκεία των γραικύλλων.

Όπ' ο Βάγκχος δεν σφυρίζει κ' ήσποτήρα δεν γυρίζει,
η ζωή ν' τή' αληθεία αιωνία τυραννία.
Τώρα θα ρωτήσετε προς ποιό σκοπό και από που και που
και πόσα, Θόδωρος και πεντακόσα, θυμήθηκα να σās γράψω
τραγούδια, ενφ' έχομε τόσα άλλα σπουδαία.
Διότι είπε αυτά τα τραγούδια τα απελπιστικά που τραγου-
δούν οι ταβερνάριδες, σαν τους σαλήγκαρους όταν ψήνωνται.
Δεν μάς λές, κύρ Καλλιγιά, συ που είχες πη μιá φορά στο
Παναπιστήμιο πως οι πλουσιότεροι των εμπόρων είναι οι τα-
βερνιάριδες; δεν μάς λές τώρα πγοι είναι οι φτωχότεροι;

Βρέ

τόν τραγογένη, βρέ τον βρωμόπαπα, βρέ τον άθλιο πρόην τής
Πρόνοιας του Νκουπλιου μπακαλογατάκι, αυτόν τον άθλιο
Άνθιμο λέγομε, ο μασκαράς μούβγανε πάλι λόγο στον άγιο
Σάββα, και είπε να ήναι επικατάρατοι όσοι διαβάθουν τον
«Παλγάνθρωπο. Βρέ τους κερατοπαπάδες μου ρίχτηκαν. Τι
είναι αυτά, κύριε Μητροπολίτη;

Η

σταφίδα ελήφθηκε, και σās ευχαριστούμε ως καθώς και για
τα ευγενικά αισθήματά σας, και μεθαύριο θα γράψωμε όσα
μάς γράφετε.

Τό Έλαιοτριβετον

του Νικολάου Δ. Αίγινίτου, φέρνει σε είδοποίησι στους πε-
λάτας του, τους άπειροπληθείς, ότι αγοράζει Έλληαις με άν-
ταλλαγή Έλλαίου, ήγουν σας δέχεται 31 δκάδες Έλληαις και
δίνει ένα ξυστί λάδε ήγουν σας πεντέμισυ δκάδες, όξω από
Μεγαρίτικες και μαδητές. Κοντά σ' αυτό δίνεται και άράδα
σ' όσους έχουν Έλληαις για άλεσμα, και έλαιον καθαρόν τής
άρεσκείας παντός έρχομένου. Τρέξτε λοιπόν να βρήτε άράδα,
πριν σās πάρουν άλλοι τήν άράδα. Τιμότης άκρα.